

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គុណករកំពូល

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

២១៦*១៩០៩

លេខៈ ៣៥

ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០

តារាងប្រជាព្រឹទ្ធផ្តែង

សាលដីកា

គុណករកំពូល

លេខៈ ១៨២

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤

ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

១-ឯកឧត្តម	ឱត មុន្នី	ជាប្រធាន
២-លោក	រៀល មួន	ជាចៅក្រមបញ្ជាក់ការណ៍
៣-លោក	ស៊ុន ឌឹម	ជាចៅក្រម
៤-លោក	ប្រាក់ គឹមសាន	ជាចៅក្រម
៥-លោក	សោម សិរីវឌ្ឍ	ជាចៅក្រម
លោក	សុខ ម៉េវ	ក្រឡាបញ្ជី
	តំណាងមហាអយ្យការ	
លោក	សាយ សារី	ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៩០ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២០៩ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍រវាង :

ដើមចោទឈ្មោះ **ប៊ែន ឆន** (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៦៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបររត់ឡាន មានទីលំនៅភូមិ-ឃុំកំពង់ស្វាយ ស្រុកសិរីសោភ័ណ្ណ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។ ឪពុកឈ្មោះ ប៊ែន អ៊ី "រ" ម្តាយឈ្មោះចាំង ចែម "រ" ប្រពន្ធឈ្មោះអ៊ឹម សូរអេង ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ **ម្ល៉ាម សំបូរ** (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៤៣ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ មុខរបរពន្ធដារខេត្ត មានទីលំនៅភូមិកំពង់ស្វាយ ឃុំកំពង់ស្វាយ ស្រុកសិរីសោភ័ណ្ណ ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ ។ ឪពុកឈ្មោះសិរិទ្ធ មៀច "រ" ម្តាយឈ្មោះលីម អេង "រ" ប្រពន្ធឈ្មោះអ៊ុកណុច ។

ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យប្រពន្ធឈ្មោះអ៊ុច ណុច ។

កម្មវត្ថុចម្លាំង : ប្តឹងសុំបើកផ្លូវដែលធ្លាប់ប្រើប្រាស់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩មក .

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៤៥ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ

ប៉ែន ផន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៩០ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣៥ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០ របស់ តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១៥-០២-១៩៩៨ របស់លោកប៉ែន ផន បញ្ជាក់ថា : កាលពីថ្ងៃ ទី១៥-០២-១៩៩៨ លោកមៀង សំបូរ និង ឈ្មោះនៃ ផន បានតស៊ូយ៉ាបផ្ទះ និងធ្វើរបងបិទផ្លូវ សាធារណៈដែលខ្លួនធ្លាប់ប្រើប្រាស់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩មកម៉្លេះ ។ ឈ្មោះនេះរំលោភបំពាន :

ទី១ : មិនគោរពសេចក្តីបញ្ជាហាមប្រាមរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាតុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ចុះថ្ងៃទី១៥-០២-៩៨ ។

ទី២ : បិទផ្លូវសាធារណៈរំលោភសិទ្ធិប្រជាពលរដ្ឋ ។

ទី៣ : រំលោភបំពានលើទ្រព្យខ្លួន គឺសែងឡានអូសចោលទៅក្នុង ហើយធ្វើរបងបិទជប់ ទុកក្នុងទីនោះ មិនឱ្យចេញទៅរកស៊ីឯណាបាន ធ្វើឱ្យខ្លួនខាតបង់យ៉ាងតិចក្នុងមួយថ្ងៃ ៨០.០០០ ក្នុងគោលបំណងផ្តាច់ជីវភាពរបស់ខ្លួន ។

បានឃើញដីកាសម្រេចកិច្ចការប្រញាប់លេខ ០២-៩៨ ដ-ប្រ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយ មានជ័យ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងដាក់កិច្ចការប្រញាប់ ចុះថ្ងៃទី ០៤-៣-១៩៩៨ របស់ឈ្មោះ ប៉ែន ផន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-យល់ព្រមឱ្យលោកក្រឡាបញ្ជី អាជ្ញាសាលាចុះទៅពិនិត្យកត់ត្រាអំពីរឿងឡាន ដែលជាប់តាមពាក្យសុំ ។

៣-បង្គាប់ឱ្យលោកមៀង សំបូរ និងលោក នៃ ផន បើកផ្លូវឱ្យឈ្មោះប៉ែន ផន ចេញចូលឡានតូចជាបណ្តោះអាសន្នសិន ទំរាំតុលាការសម្រេចដល់អង្គសេចក្តី ។

៤-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះប៉ែន ផន បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី២.០០០រៀល ។

៥-សេចក្តីសម្រេចនេះជំនុំជំរះចំពោះមុខគុក្តី ។

៦-សេចក្តីសម្រេចនេះ មានអានុភាពយកទៅអនុវត្តភ្លាមៗ ទោះបីមានបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ក៏ដោយ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៨៨ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ដើមចោទ ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់ ។

២-ឱ្យឈ្មោះប៉ែន ផន ជាដើមចោទ ប្រើប្រាស់ផ្លូវដែលមានស្រាប់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ដែល ដូចបាន និងកំពុងប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រងសព្វថ្ងៃ រងចាំការរៀបរយរបស់ ខេត្ត-ស្រុក នៅពេល អនាគត ដូចដែលភាគីចុងចម្លើយបានដំណើរការប្រើប្រាស់សព្វថ្ងៃ ។

៣-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ៧.០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួច ហើយនោះ ជាប្រយោជន៍ច្បាប់តទៅ ។

សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគុភាគី ទុកសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ រយៈពេលពីរខែ គិតពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រម ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០១ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះប៉ែន ផន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨៨ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ត្រង់ចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៩០ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១១-០១-៩៩ របស់ឈ្មោះប៉ែន ផន ទុក ជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តំកល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨៨ ចុះថ្ងៃទី១៧-១១-៩៨ របស់តុលាការ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យទុកជាធានាការដដែល ។

៣-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០៛ ដែលដើមបណ្តឹង បានបង់រួចហើយគឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តីនិងពន្ធហ្នឹង២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយ លើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០៛ និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០៛ ។

៤-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគុភ្នំ បើកផ្លូវប្តឹង សាទុកតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុកលេខ ៤៤៥ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ ប៉ែន ផន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៩០ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះម៉ៅច សំបូរ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា : សាលាឧទ្ធរណ៍បានសម្រេចត្រឹម ត្រូវតាមគតិច្បាប់ហើយ សូមសម្រេចតាមច្បាប់ចុះ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ប៊ែន ផិន នាពេលសវនាការថា : ដីទំនាស់នៅពីមុខផ្ទះជា ដីរបស់លោកព្រី សាន ទេ ហើយដើមទឹកដោះគោកជារបស់លោកព្រី សាន ដែរ ហើយបើ មៀង សំបូរ គាត់បិទផ្លូវខ្លួនធ្លាប់ចេញចូល តើឱ្យខ្លួនបើកឡានចេញ-ចូល តាមណា កន្លងមកខ្លួន ចេញចូលទៅផ្លូវបាន លុះណាវាងតាមដីមុខផ្ទះ មៀង សំបូរ ចុះបើកឡានគាត់បិទហើយ ខ្លួនចេញ ចូលដូចម្តេច ? សព្វថ្ងៃឡានខ្លួនចេញក្រៅមិនបាន ធ្វើឱ្យពុកជុយរលួយអស់ហើយ ការអន្តរាយនេះ សូមឱ្យចុងចម្លើយទទួលខុសត្រូវ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះអ៊ុច ណុច នាពេលសវនាការថា : ខ្លួនប្រពន្ធមៀង សំបូរ ចំពោះរឿងនេះ តុលាការខេត្ត និងសាលាឧទ្ធរណ៍បានសម្រេចត្រឹមត្រូវតាមគតិច្បាប់ហើយ សុំកំណត់ សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការតទៅ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់គូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៤៥ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់ លោកប៊ែន ផិន ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាម មាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា តាមសេចក្តីសម្រេចលេខ ៦៨ ស.រ.ក ចុះថ្ងៃទី១២-៣-១៩៩៨ របស់អភិបាលស្រុកសេរីសោភ័ណ្ឌនិងគំនូសប្លង់ទីតាំងដីទំនាស់ចុះថ្ងៃទី៧-៨-៩៨ របស់ការិយាល័យ ភូមិបាលស្រុកសេរីសោភ័ណ្ឌ ផ្ទះដើមចោទ និងផ្ទះចុងចម្លើយជាប្រភេទផ្ទះល្វែង មានទំហំប៉ុនគ្នា និងមានដីជាច្រកចេញចូល មកកាន់ផ្លូវលេខ ៦៩ ដូចគ្នា ដូច្នោះការដែលលោកមៀង សំបូរ ធ្វើ របងក្នុងក្របខ័ណ្ឌដីរបស់លោកនោះ ពុំប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់ដើមចោទទេ ។

- យល់ឃើញថា ក្រៅពីដីមុខផ្ទះរបស់ខ្លួន ដើមចោទមានដីទំនេរ អាចចេញទៅកាន់ផ្លូវ លេខ ០១ កន្លះ បានបន្ថែមទៀត ដែលអាចឱ្យដើមចោទយករថយន្តរបស់ខ្លួនចេញបាន ។

- យល់ឃើញថា ការដែលដើមចោទលើកឡើងថា ដីដែលស្ថិតនៅពីមុខផ្ទះរបស់លោកជា ដីរបស់លោកព្រី សាន នោះពុំមានភស្តុតាងណាបញ្ជាក់ឡើយ ពីព្រោះតាមគំនូសប្លង់ ចុះថ្ងៃទី៧-៨-១៩៩៨ របស់ការិយាល័យស្រុកសេរីសោភ័ណ្ឌ ព្រំដីលោកព្រី សាន ស្ថិតនៅលើបន្ទាត់ AB ដែលចន្លោះពី A មក H លោកប៊ែន ផិន អាចចេញចូលបាន ទៅកាន់ផ្ទះខ្លួនបាន ។ ចំពោះដើម ទឹកដោះ ដែលអះអាងថា ជារបស់លោកព្រី សាន នោះ គប្បីលោកប៊ែន ផិន ធ្វើការតវ៉ា ជា មួយលោកព្រី សាន ពីព្រោះដើមទឹកដោះនេះ ដុះលើដីដែលជាសេរីភាព របស់ខ្លួន ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៩០ ចុះថ្ងៃទី២១-៩-១៩៩៩ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ។

ចេញច្បាប់ចុះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះចុះច្បាប់

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៤៤៥ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោក ប៉ែន ជន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-កំរល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៩០ ចុះថ្ងៃទី២១-៩-១៩៩៩ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-វិបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០រៀល ដែលដើមចោទ បានបង្វេចហើយគឺ:

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀល

សំរាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ .

- ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប ១៩.០០០រៀល ។

៤-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែសីហា

ឆ្នាំ២០០៤ ។